

Omfang og tilmed ved en Anmærkning paa Finansloven, hvorfor man har givet Lovforslaget en midlertidig Omdannelse, fordi det overhovedet ikke passer til at gennemføres paa den Maade — at Mindretallet ikke kan erkende, at det er forsværligt at gaa den Vej. Man har jo fra Flertallets Side ofte klaget over, at Ting bleve satte ind paa Finansloven, som ikke burde være der; det forekommer mig, at der aldrig er blevet sat noget ind paa Finansloven, som i den Grad strider imod sund Finanspolitik og sund Praksis som et saadant Forslag. Hertil kan jeg indskrænke mig.

M. Klausen: Paa § 26 har jeg til-
ladt mig at foreslaa en ny Konto vedrørende daglønede og ugelønnede Arbejdere i Statens Tjeneste samt Understøttelse af de Børn, over for hvilke der paahviler Staten Forsørgerpligt. Jeg vil bede ærede Medlemmer lægge Mærke til, at lige foran denne foreslaaede ny Konto staar der en anden af en noget lignende Bestaaenhed, en Post, som andrager et Beløb af 311,200 Kr. Disse Penge anvendes som Lønningstillæg og Dyr-
tidstillæg til Embeds- og Bestillingsmænd, og jeg skal her gøre opmærksom paa, at de Embeder, som ere tagne med under dette af Regeringen foreslaaede og af Rigsdagen i mange Aar vedtagne Tillæg, er Embeder paa indtil 2500 Kr. Vi se altsaa, at baade Regeringen og Rigsdagen fuldt ud have haft Øjnene aabne for, at de Mænd, som arbejde i Statens Tjeneste, bør have et nogenlunde ordentligt Bederlag for deres Arbejde, thi havde dette ikke været deres Mening, vilde selvfølgelig denne Post ikke have staaet i en Række paa Finansloven. Det som jeg har foreslaaet her, skal gives til Arbejdere, der paa en noget anden Maade staa i Forhold til Staten; men selv om deres Forhold til Staten maaste er noget løsere, er det Arbejde, de udføre, dog overordentlig nyttigt, ja uundværligt for Staten. Altsaa, Staten kan paa ingen Maade undvære disse talrige Arbejdere, som der her er Tale om. Det Arbejde, de udføre, er samfundsnyttigt, og jeg mener derfor, at disse Folk ogsaa have Krav paa, at der fra Lovgivningsmagtens Side tages Hensyn til dem. Jeg har foreslaaet en Sum af 500,000 Kr., og jeg har tænkt mig den fordelt paa den Maade, at alle de Arbejdere, som arbejde for Dag- eller Ugeløn i Statens Tjeneste, skulle have en Minimumsbetaling af 3 Kr. om Dagen, saa at de altsaa derved kunde opnaa en Aarsindtægt af omtrent 900 Kr. Hvis man vilde spørge: Er det en flot Indtægt, er det for meget til disse Folk, tror jeg ikke,

at nogen vil kunne bevise, at det er for meget. Spørger man f. Eks. Løgerne, vilde de sige, at det er ikke andet, end hvad der er nødvendigt for en Families tarvelige Underhold, og jeg tror heller ikke, at nogen Rigsdagsmand vilde kunne bevise det modsatte, at det altsaa er ubefødent at forlange 900 Kr. til disse Folk. Jeg har ikke foreslaaet, at denne Stigning til 3 Kr. i Dagløn skulde komme pludselig, jeg har i mit Forslag antydnet, at det kunde ske i Løbet af de forstkommende 5 Finansaar, saa at Arbejderne i hvert af disse fik et Tillæg af $\frac{1}{5}$ af denne Sum, hvis deres Dagløn nu maatte være under 3 Kr. Bevillingen er ganske vist fra min Side kalkulatorisk, jeg ved ikke, hvor mange Arbejdere det drejer sig om, og det er der ingen, der ved. End ikke Regeringen har været i Stand til paa Forspørgsel fra Finansudvalgets Side at oplyse, hvor mange Arbejdere Staten i Virkeligheden har i sin Tjeneste. Vi have ingen Statistik derover, men vi vente og haabe paa, at en saadan snart maa foreligge, i det mindste naar Rigsdagen samles igen til Efteraaret. Det vilde være en udmærket Vejledning med Hensyn til disse Folks Aar i det hele taget. De Statsarbejdere, som det her drejer sig om, have en Løn, der er meget forskellig. Tager man f. Eks. den store Klasse af Arbejdere, som virke ude i Statskoven, finde vi endog der en forskellig Løn i de forskellige Landsdele. Holder man sig f. Eks. til den Landsdel, hvor der er to store Arealer med Statskove, nemlig Frederiksborg Amt, er Lønnen der efter Oplysninger, som jeg har modtaget fra Arbejderne, følgende: I de 4 Maaneder, hvori Skovhugsten foregaar, ere Arbejderne, efter deres Sigende, i Stand til at tjene 150 Kr. d. v. s. $37\frac{1}{2}$ Kr. om Maanedet, men saa skulle de være meget slittige og meget heldige. Hertil kommer, at de selv maa holde sig med Værktøj. De arbejde gerne to Mand sammen, og det Værktøj, som de skulle bruge, andrager et Beløb af c. 30 Kr. Værktøjet skal altsaa først anskaffes og derefter holdes vedlige. Ingen vil dog vist kunne nægte, at det, at de i Løbet af de 4 Wintermaaneder kunne slide sig 150 Kr. sammen, er en meget tarvelig Erstatning for det Arbejde, som de udføre. Disse Folks Aarsfortjeneste kan løbe op til omtrent 400 Kr., men de skulle, som sagt, være heldige hele Aaret igennem, hvis de skulle faa en saa stor Fortjeneste. Disse Folk blive i Almindelighed ikke gamle i Statskovenes Tjeneste. Naar de komme op i Halvtredserne, ere de i Almindelighed oplidte, maa forlade dette Arbejde og søge andet. Mange af dem ere da henviste til